



ת"פ 64869/12/19 - מדינת ישראל נגד עמוס חדד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ת"פ 64869-12-19

27 פברואר 2022

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ששון יצחק ואח'

-

הנאשם:

עמוס חדד
ע"י ב"כ: עו"ד פליקס חדד

החלטה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל שני אישומים: האחד, בגין עיסוק כקבלן שירותים בתחום הניקיון, מבלי שהיה ברשותו רישיון כנדרש בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, תשנ"ז-1996 (7 יחידות עבירה); והשני - בגין אי תשלום פדיון חופשה לעובדת שהעסיק, בניגוד להוראות חוק חופשה שנתית, תשי"א-1951 (2 יחידות עבירה).

2. בדיון שהתקיים בפניי ביום 29.06.21, הודה הנאשם באמצעות בא כוחו בעובדות כתב האישום וביקש שהות להגיש בקשה להימנע מהרשעה מכוח סעיף 71א(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. ואכן, ביום 29.07.21 הוגשה על ידו בקשה כאמור, נתמכת בתצהיר ובמסמכים שונים, בה טען בתמצית כדלקמן:

(א) הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו;

(ב) הנזק שעלול להיגרם לו כתוצאה מהרשעתו קיצוני ביותר, כהגדרתו, וגובר על משקלם של שיקולי ענישה אחרים, שכן רישיון העסק שלו לא יחודש והדבר יפגע קשות בשיקומו ויותר את משפחתו ומשפחות נוספות המתפרנסות מהעסק ללא מקור פרנסה;

(ג) באשר לנסיבותיו האישיות, הנאשם בן 33 נשוי ואב ל-3 ילדים. במסגרת שירותו הצבאי שירת בסיירת גולני וכיום משרת בשירות מילואים פעיל;

(ד) לאחר שחרורו מהצבא הנאשם החל לעבוד לפרנסתו ולפרנסת משפחתו בניקיון של חדרי מדרגות

עמוד 1



ומשרדים ולאור שביעות הרצון ממנו, היקף עבודתו גדל עד שהוא נאלץ להעסיק עובדים מטעמו. הנאשם לא ידע כי הוא נדרש על פי דין להיות בעל רישיון עסק ולמעשה עד לביקורת שבעקבותיה הוגש כתב אישום זה, הוא לא היה מודע לעובדה שהוא מצבע עבירה כלשהי;

(ה) ביום 04.06.17, בסמוך לאחר הביקורת, הנאשם פתח בהליך לקבלת רישיון עסק אך ההליך הופסק ובחודש 08/18 שב והגיש בקשה נוספת באמצעות חברה העוסקת בתחום. בחודש 01/19 ניתן לו רישיון עסק ובביקורת שנערכה בחודש 10/19 נמצא כי העסק מנוהל בצורה תקינה. בחודש ינואר 2020 חודש רישיון העסק לשנתיים נוספות.

(ו) הנאשם הוא אדם נורמטיבי ומדובר בעבירה ראשונה שלו בתחום זה ובכלל;

(ז) הנאשם פעל להסרת המחדלים המפורטים בכתב האישום. הנאשם הבין את חומרת העבירה שביצע ושיתף פעולה לאורך כל הליכי החקירה;

(ח) במסגרת הבקשות לחידוש רישיון שהנאשם נדרש להגיש מעת לעת, עליו להצהיר, האם בחמש השנים שקדמו לבקשת הרישיון הוא הורשע בעבירה שיש עמה קלון, או בעבירה שמפאת חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לעסוק כקבלן כוח אדם וכי במסגרת פנייה שביצע לאגף ההסדרה של הרשות, הובהר לו, כי הרשעתו בתיק זה תהווה שיקול מהותי למכריע לאי חידוש רישיונו. בתמיכה לכך צירף מכתב ממנהל ההסדרה והאכיפה בעניינו של אדם שלא הובהרה זהותו, אשר הורשע במספר עבירות על פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] 1973 ואשר עומד ותלוי כנגדו תיק נוסף שנפתח בתחנת המשטרה בפתח תקווה בגין עבירות באותו עניין. לאור האמור לעיל, טען כי הרשעתו עלולה לפגוע בפרנסתו באופן לא מידתי לעבירות בהן הורשע.

3. המאשימה הגישה את תגובתה וטענה בתמצית, כי:

(א) בהתאם להלכה שיצאה מלפני בית הדין הארצי לעבודה בע"פ 33112-09-15 **מדינת ישראל נ' מרסי זלקינד** (18.07.17) (להלן - **הלכת זלקינד**), נקודת המוצא היא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, צריך להיות מורשע בעבירות שיוחסו לו, שכן ההרשעה היא מהלך טבעי הנגזר מהוכחת אשמה פלילית ומהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי כנגד נאשם; הרשעה מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים ומוסיפה את המשמעות הנורמטיבית הנדרשת כדי לקעקע מעשה עברייני כפסול ורע מבחינה מוסרית. בתור שכזו היא גם מייצרת הרתעה מפני ביצוע עבירות דומות.

(ב) כתוצאה מהאמור לעיל, הסמכות להימנע מהרשעה או הסמכות לבטלה לפני מתן גזר דין, מופעלת ע"י בתי המשפט במשורה ובמקרים חריגים בלבד. במקרה דנן מדובר בעבירה על חוק שתכליתו להגן על ציבור עובדים, שעל פי רוב משתייכים לקבוצות מוחלשות ומנוצלות במשק העבודה. מכאן, קביעתו של המחוקק, כי מי שח"ץ להיות קבלן כוח אדם, יחויב להחזיק ברישיון, אותו יקבל לאחר בדיקה ובכפוף לעמידה בתנאים שנקבעו בחוק.

(ג) הימנעות מהרשעה כפופה להתקיימותם של 2 תנאים מצטברים: האחד - ההרשעה עלולה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3));

(ד) במקרה הנדון לא מתקיימים החריגים נקבעו בפסיקה, ואין בנימוק כי הנאשם הוא אדם נורמטיבי ללא עבר פלילי,



כדי למלא אחרי החריגות הנדרשת על מנת שלא להרשיע. מדובר בעבירה בעלת אופי כלכלי, שמבוצעת פעמים רבות ע"י אנשים נורמטיביים והימנעות מהרשעה תשלח מסר שלילי, שאינו עולה בקנה אחד עם תכלית החקיקה - עקירה מן השורש של תופעה עבריינית אסורה של העסקת עובדים ע"י קבלני כוח אדם ללא רישיון;

(ה) באשר לטיעון, כי הרשעת הנאשם תוביל בהכרח לאי חידוש הרישיון בו הוא מחזיק, ההחלטה ליתן או לחדש לאדם או לתאגיד רישיון לוקחת את מכלול השיקולים הרלוונטיים במועד מתן ההחלטה. מדובר בהחלטה מנהלית ולמבקש שמורה הזכות לערור עליה. כך או כך, נכון להיום, חרף הגשת כתב האישום, הנאשם מחזיק ברישיון, אשר חודש במקרה דנן, לא הוכח כי קיימת ודאות כי בקשתו של הנאשם לחידוש הרישיון תידחה.

דין והכרעה

4. המסגרת הנורמטיבית לעניין ענישה ללא הרשעה פורטה בשורה של פסקי דין שיצאו מלפני בית הדין הארצי לעבודה, ונזכיר בעניין זה את הלכת זלקינד שאוזכרה בתגובת המאשימה; ע"פ (ארצי) 6291-05-10 א. כפיר **אחזקות בע"מ - מדינת ישראל** (31.1.12); ע"פ (ארצי) 57160-01-14 **מדינת ישראל - חדוות הורים ואביאל רוזנוולד** (8.11.2014); ע"פ (ארצי) 33098-09-12 א.פ.י **שירותי כוח אדם בענף הבניין (2005) בע"מ - מדינת ישראל** (11.8.14); ע"פ (ארצי) 3043-09-14 **מדינת ישראל - עדי מישאלוף** (22.12.16). להלן - **עניין משאלוף**, ולאחרונה - ע"פ 2153-12-18 **גוז מרסלו דוארדו נ' מדינת ישראל** (13.02.19) (להלן - **עניין גוז**), אשר אושר ע"י בית המשפט העליון ברע"פ 2327/19 **גוז מרסלו דוארדו נ' מדינת ישראל** ביום 19.05.19.

5. פסיקה ענפה זו קובעת בתמצית, כי: "הסמכות להימנע מהרשעה או לבטלה **"מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. הרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."** (עניין **חדוות הורים**). על כן, בית המשפט יימנע מהרשעה רק **"כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה"** [ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל - דני קליין** (4.9.2007)] (כב' השופטת לאה גליקסמן בעניין גוז, פסקה 10 בעמ' 4 ואילך). בפסיקתו, שב בית הדין הארצי והתייחס לכך ש"הפגיעה באפשרות לזכות במכרזים היא **"תוצר נלווה של כל הרשעה בנסיבות דומות"** (עניין **משאלוף**)" (עניין גוז. שם).

6. אשר לענייננו, הנאשם לא הניח בפניו תשתית ראיתית לכך שקיימת ודאות כי הפגיעה במשלח ידו אכן תתרחש אילו יורשע, וגם הדוגמה שהביא במסגרת בקשתו, עוסקת באדם שהורשע בעבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, לאחר שנקבע כי הקים בדירתו מעבדה לייצור סמים ברמה מקצועית ובהיקף משמעותי. במקרה זה, ברי כי אין הנדון דומה לראיה, ונקל להבין מדוע המאסדר דחה את בקשתו לקבלת רישיון.

7. בעניינו של הנאשם, אין חולק, כי מאז פתיחתו של ההליך הפלילי דנן בחודש 12/2019, חודש רישיונו של הנאשם ביום 29.01.20. רישיון זה היה בתוקף עד לאחרונה ממש ביום 30.01.22, ובהיעדר ראיה לסתור, יש להניח כי חודש פעם נוספת.



8. אכן, לרשות המנהלית נתון שיקול הדעת האם להיעתר לכל בקשה עתידית שתוגש ע"י הנאשם, ובעתיד, בהתאם לטפסים שדוגמה מהם צירף לבקשתו, הוא יידרש להצהיר כי הורשע בפלילים בתיק זה. יחד עם זאת, אין כל ודאות, כבר עתה, כי בקשתו תידחה, במיוחד לאור ההנחה שמאז הגשת כתב האישום, רישיונו חודש, דבר המלמד על כך שמאז הביקורת שנערכה, הוא מפעיל את עסקו כדין.

9. באשר ליתר טענותיו של הנאשם, בנוגע לעברו הנקי, לתרומתו לחברה בעבר ובהווה והיותו אדם נורמטיבי שומר חוק, מקומן יפה לשלב הטיעונים לעונש, וככל שהן תועלינה, בית הדין ישקול אותן בטרם יגזור את עונשו. לעת הזו, אין בהן כדי להוות שיקול להימנעות מהרשעה, מהטעמים שהובאו לעיל.

אחרית דבר

10. הבקשה נדחית.

11. דיון במעמד הנאשם לצורך מתן הכרעת דין ושמיעת טיעונים לעונש יתקיים ביום 13.03.22 בשעה 14:00.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשפ"ב, (27 פברואר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.